

Història del món contemporani
Comentari de la pel·lícula Germinal

David Fernández
1r Batxillerat B
Herena Vidal
2n Trimestre

ÍNDEX:

1. Comentari de la pel·lícula "Germinal": Pàg. 1

Comentari de la pel·lícula **Germinal**:

El gènere cinematogràfic d'aquesta pel·lícula, és un drama històric. Ens expliquen les condicions de vida dels treballadors en aquells temps. El director va ser Claude Berri.

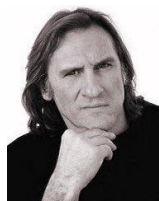
Claude Berri va néixer l'1 de juliol de 1934, París, França i va morir el 12 de gener de 2009, París, França. Va ser un director i productor de cinema francès. Provenint d'una família francesa de religió jueva, el seu pare era pelleter i la seva mare treballava en una fàbrica. Des del seu naixement vivien a París. Encara que va començar a treballar amb el seu pare, simultàniament acudia a classes de teatre. Algunes de les seves obres com per exemple *Germinal* (1993), *La venjança de Manon* (1986), *Li Poulet* (1964), *Els Baisers*, (1964), *La Chance et l'amour*, (1966), *Li Vieil homme et l'enfant* (1968), entre moltes altres.

Entre autors principals de la pel·lícula de *Germinal* trobem:

1. Renaud Séchand (Etienne Lantier): Renaud Séchan, també conegut com Renaud, és un cantant francès nascut a París l'11 de maig de 1952. Fill d'un intel·lectual, els seus treballs inicials es caracteritzen pel seu innovador ús del francès, per la seva temàtica social i per la seva ideologia d'esquerra. En les seves cançons inicials reflectia el disgust de la major part de la societat francesa amb la petita burgesia i les polítiques de dreta. Algunes obres són: (1979) *Dt. Gonzesse*, (1980) *Marxi à l'ombre*, (1980) *Bobino*, (1981) *Li retour de Gérard Lambert*, (1982) *Un Olympia pour moi tout seul*, (1983) *Morgane de toi*, (1993) *la belle de mai* *Germinal* entre moltes altres.

2. Gerard Depardieu (Toussaint Maheu): Gérard Xavier Marcel Depardieu va néixer el 27 de desembre del 1948 és un actor francès. Va néixer en el si d'una família nombrosa d'escassos recursos econòmics. La seva carrera com a actor va començar a la dècada dels setanta, però fou a principis dels vuitanta quan és va convertir en un dels actors francesos de major reconeixement. Va guanyar el seu primer Premi Cèsar al millor actor pel seu paper a *li dernier métró*. A la dècada dels noranta, va aconseguir la fama també als Estats Units. Entre moltes obres trobem: *Germinal* (1993), *Elisa* (1995), *Hamlet* (1996), *L'home de la màscara de ferro* (1998), *Els Miserables* (2000), (TV, mini-sèrie) (coproduïda per Depardieu) *Vatel* (2000)...

Història del món contemporani

3. Miou Miou (La Maheude, esposa de francesa, el veritable nom de la qual és nascuda el 22 de Febrer de 1950 en Paris. començar en el Cafè Estació i el seu nom assignat per Coluche, que llavors utilitza el "Miau". Nomenada deu vegades per al la millor actriu, guanyant un cop el 1980. Algunes pel·lícules realitzades són: 2007 Somiant despert (1998), Elles (1997), El vuitè dia (1994), Un indi en Paris (1993), La vaig matar perquè era meva (1993), Germinal (1993) La lectora (1986).

Maheu): Actriu Sylvette Héry, Sylvette Héry va artístic va ser sobrenom de premi César a

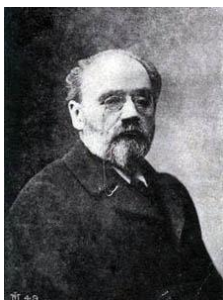
4. Jean Carmet (Vicent Maheu, anomenat Buenamuerte o el Vell): Jean Carmet, nascut 25 de juliol 1920 en Bourgueil, França, i va morir el 20 d'abril 1994 en Sèvres. Va ser un actor francès. Jean Carmet va començar a treballar en l'escenari i després en la pel·lícula a principis de 1940 convertint-se en un actor còmic molt popular al seu país natal. Durant la seva llarga carrera, va aparèixer en més de 200 pel·lícules. Va ser nominat per al Premi César al millor actor. Va treballar en algunes pel·lícules com ara: Eugenia Grandet (1993), Merci la vie (1991), Germinal (1993), Li Moine et la sorcière (1987), Saco de noeuds (1985), Els Miserables (1982), La Soupe Aux Choux (1981).

5. Judith Henry (Catherine Maheu): Judith Henry va néixer a Cleveland , Ohio , i va obtenir una Llicenciatura en Belles arts per la Universitat Carnegie-Mellon. No sabem gaire sobre la seva vida. Entre les seves obres podem destacar: (2010) Top Floor Left Wing, (2008) Els Grandes personnes (Christine), (1998) Restons groupés (Elvira), (1995) Els Aprenents (Sylvie)(1993) Germinal (Catherine Maheu) - Els CINEolians.

Aquesta pel·lícula, esta basada en l'obra del novel·lista Emilio Zola que ens situa en les lluites mantingudes per la classe obrera a França en plena industrialització del segle XIX. Émile Zola va néixer a París, fill d'un enginyer italià naturalitzat i de

mare francesa. La seva família es va traslladar a Aix-en-Provence i va tenir greus problemes econòmics a la mort primerenca del pare. Va tornar a París en 1858. A la fi dels anys seixanta (en 1868) va concebre el projecte dels Rougon-Macquart, que va començar en 1871 i va concloure en 1893. La seva aspiració era realitzar una novel·la «fisiològica», a la qual intentava aplicar algunes de les teories de Taine sobre la

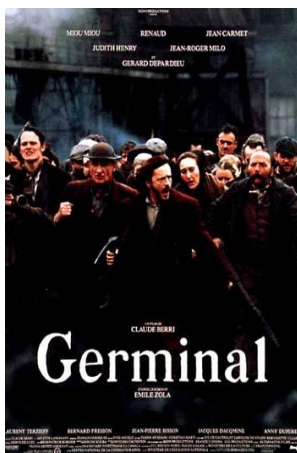
Història del món contemporani

influència de la raça i el mitjà sobre l'individu i de Claude Bernard sobre l'herència. L'obra consta de vint novel·les i s'inicia amb La fortuna dels Rougon en 1871: un retrat social que, seguint l'esquema del naturalisme, té altes dosis de violència i dramatismes i va resultar de vegades massa explícit en les seves descripcions per al gust de l'època. Les novel·les, van ser elaborades amb la imaginació, malgrat les dades que hi havia prèviament buscat. Germinal (1885) és la tretzena novel·la dels vint volums que Émile Zola va escriure dins de la sèrie Els Rougon-Macquart. Se sol considerar que és una de les millors novel·les mai escrites en francès. La novel·la és una dura i realista història sobre una vaga de miners en el nord de França en la dècada de 1860. Ha estat publicada i traduïda en més de cent països i ha servit per inspirar cinc adaptacions cinematogràfiques i dues produccions de televisió.

La història es desenvolupa a França, en un poble on la vida gira entorn de les mines de carbó, lloc d'on la major part de les famílies obtenen sustento d'aquestes; cada membre de les famílies que aquí treballen es torna virtualment esclau de la mina, obtenint salaris de misèria, desgastant-se i corrent el risc de no tornar a casa a cada moment del dia.

La literatura francesa es refereix a la literatura escrita en francès per ciutadans francesos, i és part de la Literatura francòfona. La literatura francòfona inclou també la literatura en francès realitzada per ciutadans d'altres països, i els autors en llengua francesa procedents de les antigues colònies franceses. La literatura en altres idiomes de França pertany a la literatura de França, però no a la literatura francesa; la hi considera literatura en llengües regionals.

la idea principal d'aquesta pel·lícula es el moviment obrer del s. XIX, podem observar un clar exemple miner d'aquella època. La trama realitzada en aquesta pel·lícula, es la revolta minera per part dels treballadors. Es centra en una família composta per un pare, una mare dos filles i tres fills. Podem observar una evolució per part dels treballadors, alhora de defensar els seus drets com a treballadors de la fàbrica. Les condicions que a la pel·lícula podem observar no s'assemblen a les condicions actuals, ja que, en tota la trama de la pel·lícula veiem condicions nefastes. Treballaven jornades de 12 o 14 hores diàries, els homes eren els que més cobraven, les dones menys i els nens només un 10%. Després de molts anys de viure amb una misèria, formen una associació de treballadors anomenada l'AIT. En aquesta associació, crearan un pot comú, per quan estiguin preparat per la

Història del món contemporani

revolució obrera. La revolució obrera serà causada per una reducció de salari per vagoneta, ja que, abans no es cobrava per hora sinó per vagoneta treballada. Al causar aquesta revolució, es veurà com els obrers lluiten per la millora però, es veuran amb dos factors; una serà la burgesia i l'altra tots els obrers que vulguin treballar. En el primer intent de aconseguir una millora fracassen perquè, quan es vulgui aconseguir de veritat una millora en les condicions de vida s'hauran d'unir tots els obrers de tot el món, fent així una força que no es podrà vèncer fàcilment.

Si ens centrem en els bàndols, podem veure que hi ha un home solitari. Aquest home representa l'anarquisme. En canvi, tots els altres obrers que lluiten per la millora són socialistes. El líder del grup socialista, veiem que és el pare de la família principal juntament amb l'amic que treballen junts. La dona s'encarrega de anar a comprar i cuidar al marit. Els fills petits no van a l'escola i esperen a l'edat mínima per poder començar a treballar. La filla gran, es prostitueix per aconseguir el que vulgui. En aquella època això, era molt comú entre el proletariat.

Si ens fixem en el context com els obrers intenten condicions. En aquella podien tenir eren molts

una misèria, les jornades laborals eren de 14 hores. Al principi del S. XIX, el luddisme era un dels moviments originats amb més força. Els obrers, destruïen totes les màquines revelant-se contra els burgesos. Cap al 1830 comença a divulgar-se l'associacionisme obrer. Poc a poc es van diferenciar dos ideologies els socialistes i els anarquistes, tot produint una sèrie de revoltes. El 1906 sorgiren els primers sindicats agraris. Les associacions obreres, que abans eren agrupades per gremis, passaren a agrupar-se en sindicats que s'organitzaven per localitats. Amb l'unió de tots els obrers de tot el món podran competir contra els burgesos, declarant així una millora per a tots els treballadors. A la pel·lícula, podem veure com perden la primera revolta pel fet de que molts treballadors seguien treballant a les mines en lloc de donar-los suport.

històric, podem observar millorar les seves època, els drets que pocs i a més cobraven

En la meua opinió, aquesta pel·lícula reflecteix molt bé tots els sofriments d'una família que amb poc a d'alimentar 7 o 8 persones depenent dels fills. Es veu les malalties comunes en una societat pobre. I tots els principals conflictes de l'època. En aquesta pel·lícula podem observar com l'unió fa la força, però si no es

Història del món contemporani

total es destroça. Veiem la necessitat de crear sindicats per poder-se organitzar i lluitar. Trobem les dues ideologies socialisme i anarquisme que marcaran en la manera de fer-ho. La prostitució en aquells temps era molt normal, les noies que volien aconseguir algun objecte material, ho feien mitjançant relacions sexuals amb un home. Com tota pel·lícula històrica hi ha alguna escena una mica dramatitzada, un exemple seria: en el moment que li tallen els genitals al home de la botiga. En conclusió aquesta pel·lícula es una dels millors exemples del moviment obrer, gracies a aquesta pel·lícula hem pogut aprendre amb més certitud tot el que va succeir en aquells temps.

“La igualdad de la riqueza debe consistir en que ningún ciudadano sea tan opulento que pueda comprar a otro, ninguno tan pobre que se vea necesitado de venderse.” Jean Jacques Rousseau.